

RELATIONS

**Agreement Between the
UNITED STATES OF AMERICA
and AFGHANISTAN**

Signed at Kabul May 2, 2012

NOTE BY THE DEPARTMENT OF STATE

Pursuant to Public Law 89—497, approved July 8, 1966
(80 Stat. 271; 1 U.S.C. 113)—

“ . . . the Treaties and Other International Acts Series issued under the authority of the Secretary of State shall be competent evidence . . . of the treaties, international agreements other than treaties, and proclamations by the President of such treaties and international agreements other than treaties, as the case may be, therein contained, in all the courts of law and equity and of maritime jurisdiction, and in all the tribunals and public offices of the United States, and of the several States, without any further proof or authentication thereof.”

AFGHANISTAN

Relations

*Agreement signed at Kabul May 2, 2012;
Entered into force July 4, 2012.*

**ENDURING STRATEGIC PARTNERSHIP AGREEMENT
BETWEEN
THE UNITED STATES OF AMERICA
AND
THE ISLAMIC REPUBLIC OF AFGHANISTAN**

I. PREAMBLE

The Islamic Republic of Afghanistan (“Afghanistan”) and the United States of America (“United States”) have partnered closely since 2001 to respond to threats to international peace and security and help the Afghan people chart a secure, democratic, and prosperous future. As a result, Afghanistan is now on a path towards sustainable self-reliance in security, governance, economic and social development, and constructive partnership at the regional level.

The Parties express their appreciation for the November 2011 Traditional Loya Jirga, which declared: “Emphasizing the need to preserve the achievements of the past ten years, respect the Afghan Constitution, women’s rights, freedom of speech, and taking into consideration the prevailing situation in the region, strategic cooperation with the United States of America, which is a strategic ally of the people and government of Afghanistan, is considered important in order to ensure political, economic and military security of the country. Signing a strategic cooperation document with the United States conforms with the national interest of Afghanistan and is of significant importance...When signing this document Afghanistan and the United States must be considered as two sovereign and equal countries”, in accordance with the Charter of the United Nations.

Emphasizing their shared determination to further advance the Afghan people’s desire for a stable and independent Afghan state, governed on the basis of Afghanistan’s Constitution and shared democratic values, including respect for the fundamental rights and freedoms of all men and women, Afghanistan and the United States (“the Parties”) commit to strengthen long-term strategic cooperation in areas of mutual interest, including: advancing peace, security, and reconciliation; strengthening state institutions; supporting Afghanistan’s long-term economic and social development; and encouraging regional cooperation. Recognizing the continued relevance of their commitments at the 2010 London and Kabul Conferences, as well as the 2011 Bonn Conference, the Parties affirm their resolve to strengthen Afghanistan’s institutions and governance capacity to advance such areas of long-term strategic cooperation.

Cooperation between Afghanistan and the United States is based on mutual respect and shared interests – most notably, a common desire for peace and to strengthen collective efforts to achieve a region that is economically integrated, and no longer a safe haven for al-Qaeda and its affiliates.

Afghanistan and the United States go forward in this partnership with confidence because they are committed to seeking a future of justice, peace, security, and opportunity for the Afghan people.

Respect for the sovereignty and equality of states constitutes the foundation of this partnership.

Respect for the rule of law, as well as the sound and transparent adherence to Afghanistan's Constitution and all other operative laws, reinforces its foundation. The Parties reaffirm their strong commitment to the sovereignty, independence, territorial integrity and national unity of Afghanistan.

Accordingly, the Parties agree to the following:

II. PROTECTING AND PROMOTING SHARED DEMOCRATIC VALUES

1. The Parties agree that a strong commitment to protecting and promoting democratic values and human rights is a fundamental aspect of their long-term partnership and cooperation.
2. Underscoring the central importance of the values and principles of the Afghan Constitution, Afghanistan reaffirms its strong commitment to inclusive and pluralistic democratic governance, including free, fair, and transparent elections in which all the people of Afghanistan participate freely without internal or external interference. Reaffirming its commitments made at the 2011 Bonn Conference, Afghanistan shall strengthen and improve its electoral process.
3. Afghanistan reaffirms its commitment to protecting human and political rights under its Constitution and international obligations, including the International Covenant on Civil and Political Rights. In this regard, Afghanistan shall strengthen the integrity and capacity of its democratic institutions and processes, including by taking tangible steps to further the efficiency and effectiveness of its three branches of state, within its unitary system of government, and supporting development of a vibrant civil society, including a free and open media.
4. Afghanistan reaffirms its commitment to ensuring that any kind of discrimination and distinction between citizens of Afghanistan shall be forbidden, and ensuring the rights and freedoms that are guaranteed to all Afghans under Afghan law and the Afghan Constitution. Consistent with its Constitution and international obligations, Afghanistan shall ensure and advance the essential role of women in society, so that they may fully enjoy their economic, social, political, civil and cultural rights.

III. ADVANCING LONG-TERM SECURITY

1. The Parties reaffirm that the presence and operations of the U.S. forces in Afghanistan since 2001 are aimed at defeating al-Qaeda and its affiliates. The Parties acknowledge the great sacrifices and suffering that the Afghan people have endured in the struggle against terrorism and the continued threats to their desire for peace, security and prosperity. The Parties also pay tribute to the sacrifices made by the people of the United States in this struggle.
2. In order to strengthen security and stability in Afghanistan, contribute to regional and international peace and stability, combat al-Qaeda and its affiliates, and enhance the ability of Afghanistan to deter threats against its sovereignty, security, and territorial integrity, the Parties shall continue to foster close cooperation concerning defense and security

arrangements, as may be mutually determined.

- a. The Parties' respective obligations under this Agreement, and any subsequent arrangements, are without prejudice to Afghan sovereignty over its territory, and each Party's right of self-defense, consistent with international law.
 - b. The Parties shall, subject to their internal procedures, initiate negotiations on a Bilateral Security Agreement. Negotiations should begin after the signing of this Strategic Partnership Agreement, with the goal of concluding within one year a Bilateral Security Agreement to supersede the *Agreement regarding the Status of United States Military and Civilian Personnel of the U.S. Department of Defense Present in Afghanistan in connection with Cooperative Efforts in Response to Terrorism, Humanitarian, and Civic Assistance, Military Training and Exercises, and Other Activities* (2003), and other such related agreements and understandings that are mutually determined to be contrary to the provisions of the Bilateral Security Agreement.
 - c. The conduct of ongoing military operations shall continue under existing frameworks, which include the *Memorandum of Understanding on the Transfer of U.S. Detention Facilities* (2012) and the *Memorandum of Understanding on the Afghanistanization of Special Operations* (2012), until superseded by the Bilateral Security Agreement or other arrangements, as mutually determined. This obligation is without prejudice to the status, commitments, and understandings of those frameworks, until superseded as noted above.
3. To help provide a long-term framework for mutual security and defense cooperation, the United States shall designate Afghanistan a "Major Non-NATO Ally."
4. The Parties underscore their strong support for Afghan efforts towards peace and reconciliation.
 - a. The necessary outcomes of any peace and reconciliation process are for individuals and entities to: break ties with al-Qaeda; renounce violence; and abide by the Afghan Constitution, including its protections for all Afghan women and men.
 - b. Afghanistan affirms that in all state actions and understandings with regard to peace and reconciliation, it shall uphold the values of the Afghan Constitution.
5. Beyond 2014, the United States shall seek funds, on a yearly basis, to support the training, equipping, advising, and sustaining of the Afghan National Security Forces (ANSF), so that Afghanistan can independently secure and defend itself against internal and external threats, and help ensure that terrorists never again encroach on Afghan soil and threaten Afghanistan, the region, and the world.
 - a. Such support should: (1) help build appropriate capabilities reflecting the

evolving nature of mutually-recognized threats to Afghan stability; (2) support efforts to help the Afghan State attain a sustainable security structure; and (3) strengthen the capacity of security institutions of Afghanistan.

- b. A U.S.-Afghanistan Working Group on Defense and Security, established under the framework of this Agreement, shall undertake regular assessments of the level of threat facing Afghanistan, as well as the country's security and defense requirements, and make specific recommendations about future cooperation in this field to the Bilateral Commission.
 - c. Assistance to the ANSF should have the goal of being consistent with NATO standards and promote interoperability with NATO forces.
 - d. The Parties further call on NATO member states to sustain and improve Afghan security capabilities beyond 2014, by taking concrete measures to implement the *Declaration by NATO and the Government of the Islamic Republic of Afghanistan on an Enduring Partnership* concluded at the November 2010 NATO Lisbon Summit.
6. Afghanistan shall provide U.S. forces continued access to and use of Afghan facilities through 2014, and beyond as may be agreed in the Bilateral Security Agreement, for the purposes of combating al-Qaeda and its affiliates, training the Afghan National Security Forces, and other mutually determined missions to advance shared security interests.
- a. The United States emphasizes its full respect for the sovereignty and independence of Afghanistan. It reaffirms its commitment to the *Inteqal* framework, and a transition to full Afghan security responsibility. It further reaffirms that it does not seek permanent military facilities in Afghanistan, or a presence that is a threat to Afghanistan's neighbors.
 - b. The United States further pledges not to use Afghan territory or facilities as a launching point for attacks against other countries.
 - c. The nature and scope of the future presence and operations of U.S. forces in Afghanistan, and the related obligations of Afghanistan and the United States, shall be addressed in the Bilateral Security Agreement.
7. The Parties shall enhance information and intelligence sharing to counter common threats, including terrorism, narcotics trafficking, organized crime, and money laundering.
8. The Parties also underscore their support to improve regional security cooperation and coordination. The Parties affirm that the production, trafficking, and consumption of illicit narcotics poses a major threat to ensuring security and the formation of a licit Afghan economy, as well as to regional security and a healthy world. They are determined to cooperate in Afghanistan, the region, and the world to eliminate this threat.

9. Recognizing that the stability of Afghanistan would contribute to the development and stability of South-Central Asia, the United States affirms that it shall regard with grave concern any external aggression against Afghanistan. Were this to occur, the Parties shall hold consultations on an urgent basis to develop and implement an appropriate response, including, as may be mutually determined, political, diplomatic, economic, or military measures, in accordance with their respective constitutional procedures.

IV. REINFORCING REGIONAL SECURITY AND COOPERATION

1. The Parties agree on the importance of Afghanistan having cooperative and friendly relations with its neighbors, and emphasize that such relations should be conducted on the basis of mutual respect, non-interference, and equality. They call on all nations to respect Afghanistan's sovereignty and territorial integrity, and to refrain from interfering in Afghanistan's internal affairs and democratic processes.
2. With a view to the importance of regional cooperation for the consolidation of security in the region, the Parties shall undertake earnest cooperation with the countries of the region, regional organizations, the United Nations, and other international organizations on mutually recognized threats, including: terrorist networks; organized crime; narcotics trafficking; and money laundering.
3. To enhance regional stability and prosperity, the Parties shall further cooperate in restoring Afghanistan's historic role as a bridge connecting Central and South Asia and the Middle East by:
 - a. building on and facilitating implementation of existing and future regional initiatives, including transit and trade agreements;
 - b. strengthening border coordination and management between Afghanistan and its neighbors;
 - c. expanding linkages to regional transportation, transit, and energy networks through the realization of projects, including infrastructure, throughout Afghanistan; and
 - d. mobilizing international support for regional investments that facilitate Afghanistan's integration with the region.

V. SOCIAL AND ECONOMIC DEVELOPMENT

1. The Parties agree that developing Afghanistan's human and natural resources is crucial to regional stability, sustainable economic growth, and Afghanistan's recovery from more than three decades of war and that Afghanistan will have special, significant and continuing fiscal requirements that cannot be met by domestic revenues in the years following Transition. In this regard, the United States reaffirms its commitment made at the 2011 Bonn Conference to directing financial support, consistent with the Kabul Process, towards Afghanistan's economic development, helping Afghanistan address its continuing budget shortfall to secure

the gains of the last decade, make Transition irreversible, and become self-sustaining.

2. In the economic sphere:

- a. The Parties shall pursue consolidation and growth of a market economy, and long-term cooperation for Afghanistan's sustainable economic growth, taking into consideration Afghanistan's Constitution, as well as its historical and social realities.
- b. Noting Afghanistan's priorities, the United States shall help strengthen Afghanistan's economic foundation and support sustainable development and self-sufficiency, particularly in the areas of: licit agricultural production; transportation, trade, transit, water, and energy infrastructure; fostering responsible management of natural resources; and building a strong financial system, which is needed to sustain private investment.
- c. To encourage trade and private sector development, the Parties shall undertake common efforts to increasingly use the Generalized System of Preferences. Further, to encourage investment, the United States intends to mobilize the Overseas Private Investment Corporation, U.S. Export-Import Bank, and U.S. Trade and Development Agency to encourage U.S. private sector activity in Afghanistan. Afghanistan shall augment its support for the development of its private sector through the relevant Afghan institutions.
- d. The Parties affirm their strong desire that the Afghan people should be the primary beneficiaries of Afghanistan's mineral wealth. The United States shall therefore support Afghanistan's efforts to govern its natural wealth through an accountable, efficient, effective and transparent framework that builds upon and surpasses international best practices.

3. In the social sphere, the Parties shall undertake sustainable joint efforts to help Afghanistan develop its human capacity through:

- a. access to and enhancing the quality of education, including higher education and vocational training in key areas for all Afghans; and
- b. access to basic health services and specialized care, including for women and children.

4. The Parties underscore the crucial importance of the fight against corruption.

- a. The Parties shall fight decisively against all forms of corruption.
- b. The Parties shall devise mechanisms to enhance aid effectiveness and avoid corruption through improved procurement practices, transparency, and accountability.
- c. Afghanistan shall strengthen its anticorruption institutions, and revise and enforce its

laws, as necessary, in accordance with its national and international obligations.

- d. Afghanistan further shall safeguard and enhance the Afghan financial system by implementing recommendations from the Financial Action Task Force Asia Pacific Group (FATF/APG) regarding anti-money laundering and combating terrorist financing.
5. The United States and Afghanistan shall continue their cooperation to promote Afghanistan's development, including annual U.S. social and economic assistance to Afghanistan commensurate with the strategic importance of the U.S.-Afghan partnership.
 - a. To achieve this goal, the United States shall seek on a yearly basis, funding for social and economic assistance to Afghanistan. The United States also supports Afghanistan's efforts to encourage international investment and support for the Afghan private sector, which is crucial to developing a secure, prosperous, peaceful Afghanistan and region.
 - b. Building on its commitments at the 2010 Kabul and London Conferences ("the Conferences"), the United States reiterates its commitment to channel at least 50 percent of such economic and social assistance to Afghanistan through Afghan government budgetary mechanisms. The Parties shall periodically review this commitment, through the Afghanistan-United States Bilateral Commission, established under this Agreement, with the goal of increasing the percentage of assistance channeled through Afghan Government budgetary mechanisms beyond 2012.
 - c. The United States also reaffirms its 2010 Kabul Conference commitment to progressively align its development assistance behind Afghan National Priority Programs, as mutually determined by both Parties, with the goal of achieving 80 percent of alignment by the end of 2012. The United States agrees that any development assistance not aligned is to be fully transparent and consulted with the Government of Afghanistan.
 - d. These commitments are contingent upon the Afghan government establishing mechanisms and demonstrating agreed-upon progress to ensure financial transparency and accountability, increasing budget expenditures, improving revenue collection, enhancing public financial management systems, and other mutually determined measures of performance and progress, including those committed at the Conferences.
 6. The Parties shall strengthen the long-standing relations between their people and civil societies through a range of efforts, including youth and women's initiatives, and cooperation between their universities and institutions of higher education.
 7. The United States shall promote exchanges and related activities, which may include initiatives such as the Fulbright Program and International Visitor Leadership Program.

8. The Parties also shall cooperate to support Afghan cultural institutions, and preservation of cultural heritage.

VI. STRENGTHENING AFGHAN INSTITUTIONS AND GOVERNANCE

1. The Parties shall cooperate towards improving the human capacity of Afghanistan's crucial government institutions. U.S. assistance to Afghanistan should be based on the priorities of the Afghan Government and mutually identified needs.
2. Afghanistan shall improve governance by increasing the responsiveness, and transparency of Afghan executive, legislative, and judicial institutions so that they better meet the civil and economic needs of the Afghan people. It shall promote efficiency and accountability at all levels of the government, consistent with Afghan law, and ensure that they provide services according to fair and objectively applied procedures and consistent with national standards for minimum service delivery.
3. The United States shall support the Afghan Government in strengthening the capacity, self-reliance, and effectiveness of Afghan institutions and their ability to deliver basic services.
4. The Parties shall work cooperatively to eliminate "parallel structures," including Provincial Reconstruction Teams and District Stabilization Teams consistent with the *Integral* framework.

VII. IMPLEMENTING ARRANGEMENTS AND MECHANISMS

1. To advance cooperation and monitor progress towards implementing this Agreement, the Parties shall establish an Afghanistan-United States Bilateral Commission and associated implementation mechanisms.
 - a. The Commission shall be chaired by the respective foreign ministers of Afghanistan and the United States, or their designees, and meet semi-annually in Kabul and/ Washington on a rotational basis.
 - i. Preexisting bilateral forums, such as the Afghanistan-United States Bilateral Security Consultative Forum, shall be incorporated into the framework of this new structure.
 - b. A Joint Steering Committee shall guide and report to Ministers on the work of standing expert working groups formed to implement this Agreement.
 - i. These working groups shall be chaired by relevant ministers, or their designees, and are to constitute a forum for regular, senior-level consultations on issues of mutual concern. These issues include, but are not limited to, advancing long-term security, promoting social, democratic, and economic development, and strengthening Afghan institutions and governance.

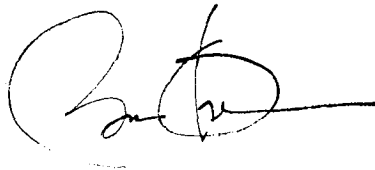
- c. The Joint Steering Committee should also convene regularly to assess common threats and discuss regional issues of mutual concern.
2. Through the Bilateral Commission, Parties should establish mutually determined levels of support and assistance.
3. Afghanistan and the United States may enter into further arrangements or agreements, as necessary and appropriate, to implement this Agreement, subject to the relevant laws and regulations of both Parties.

VIII. FINAL PROVISIONS

1. This Agreement shall enter into force when the Parties notify one another, through diplomatic channels, of the completion of their respective internal legal requirements necessary for the entry into force of this Agreement. It shall remain in force until the end of 2024. Upon mutual written agreement of the Parties, six months prior to the expiration of the Agreement, it may be renewed for a mutually agreed period. This Agreement may be amended or terminated by mutual written agreement of both Parties at any time, and either Party may provide written notice to the other of its intent to terminate this Agreement, which shall be effective one year after the date of such notification.
2. All actions taken under this Agreement shall be consistent with the Parties' respective commitments and obligations under international law. Cooperation under this Agreement is subject to the relevant laws and regulations of the respective Parties, including applicable appropriations laws.
3. Any disputes with respect to implementation of this Agreement shall be settled through diplomatic consultations between the Parties.

Signed in duplicate by the Presidents of the Islamic Republic of Afghanistan and the United States of America on this 2nd day of the month of May, in the year 2012, in the city of Kabul, in the Pashto, Dari and English languages, each text being equally authentic.

For the
United States of America:

For the
Islamic Republic of Afghanistan:

موافقتنامه همکاری های درازمدت ستراتیژیک
میان
ایالات متحده امریکا
و
دولت جمهوری اسلامی افغانستان

بخش اول: دیباچه

دولت جمهوری اسلامی افغانستان (از این پس افغانستان) و دولت ایالات متحده امریکا (از این پس ایالات متحده) از سال 2001 (1380 هجری شمسی) بدینسیو در همکاری نزدیک به منظور دفع تهدید های متوجه صلح و امنیت جهانی و به هدف کمک به مردم افغانستان برای تأمین آینده با امن، دیموکراتیک و شکوفا، قرار داشته اند که حاصل آن امروز قرار گرفتن افغانستان در مسیر خود کفایی پایدار در امنیت، حکومت داری و توسعه اجتماعی و اقتصادی، و همکاری سازنده در سطح منطقه می باشد.

طرفین مراتب قدردانی شان را از توصیه های لویه جرگه عنعنوی ماه نوامبر سال 2011 (ماه عقرب سال 1390) که در بخشی از آن چنین آمده است، ابراز میدارند:

" با تأکید روی نیاز به حفظ دستاوردهای ده سال گذشته، احترام به قانون اساسی افغانستان، حقوق زنان و آزادی بیان و با در نظر داشت وضعیت حاکم در منطقه، همکاری های ستراتیژیک با ایالات متحده امریکا، که یک دوست ستراتیژیک نظام و مردم افغانستان می باشد؛ به منظور تأمین امنیت سیاسی، اقتصادی و نظامی کشور ضروری پنداشته می شود. امضای سند همکاری های ستراتیژیک با ایالات متحده امریکا در همنوایی با منافع ملی افغانستان بوده و از اهمیت زیادی برخوردار است.... در امضای این سند، افغانستان و امریکا- طبق منشور سازمان ملل متحد- به عنوان دو کشور مستقل و مساوی شناخته میشوند"

با تأکید بر اراده مشترک شان جهت تحقق هرچه بیشتر آرزوی مردم افغانستان برای دستیابی به یک دولت با ثبات، مستقل مبتنی بر قانون اساسی این کشور و ارزش های مشترک دیموکراتیک، به شمول احترام به حقوق و آزادی های اساسی همه زنان و مردان، افغانستان و ایالات متحده امریکا (از این پس طرفین) تعهد مینمایند تا همکاری دراز مدت ستراتیژیک

خویش را در ساحات مشترک مورد علاقه به شمول تحکیم صلح، امنیت و مصالحه ملی؛ تقویت نهادهای دولتی؛ حمایت از توسعه اقتصادی و اجتماعی درازمدت افغانستان و تشویق همکاری منطقوی تقویت کنند. با رعایت اهمیت مداوم تعهدات شان در کنفرانس های سال 2010 در کابل و لندن (کنفرانس لندن در سال 1388 و کنفرانس کابل در سال 1389) و همچنین کنفرانس بُن 2011 (1390)، طرفین بر اراده خویش مبنی بر تقویت نهاد های دولت افغانستان و ظرفیت حکومتمداری به هدف گسترش همکاری درازمدت ستراتیژیک در ساحات یاده شده، تأکید مینمایند.

همکاری میان افغانستان و ایالات متحده بر بنیاد احترام متقابل و منافع مشترک، بخصوص مبتنی بر تحقق آرزوی دو طرف برای صلح استوار می باشد. هدف این همکاری همانا تقویت تلاش های جمعی برای داشتن منطقه ای می باشد که در آن همگرایی اقتصادی تحقق یافته و دیگر پناه گاه امنی برای القاعده و گروه های وابسته به آن نباشد.

افغانستان و ایالات متحده با اعتماد و تعهد به اینکه می توانند، با توسل به این موافقتنامه یک آینده مبتنی بر عدالت، صلح و امنیت و فرصت های لازم را برای مردم افغانستان فراهم آورند به این همکاری می پردازند.

احترام به حاکمیت ملی و برابری دولت ها تهداب این همکاری را تشکیل می دهد. احترام به حاکمیت قانون و همچنین رعایت صریح و روشن قانون اساسی و تمامی قوانین نافذه افغانستان بنیاد های این همکاری را قوت می بخشد. طرفین بر تعهد نیرومند شان به حاکمیت ملی، استقلال، تمامیت ارضی و وحدت ملی افغانستان، مجدداً تأکید میدارند.

با در نظر داشت موارد یاد شده، طرفین بر موارد زیر توافق می کنند:

بخش دوم: حفظ و تقویت ارزش های مشترک دیموکراتیک

1. طرفین موافق اند که تعهد استوار به حفظ و تقویت ارزش های دیموکراتیک و حقوق بشر از پایه های بنیادی توافق و همکاری دراز مدت شان می باشد.

2. با تأکید بر اهمیت محوری ارزش ها و اصول قانون اساسی خویش، افغانستان بر تعهدش در راستای حکومت داری فراگیر و کثرت گرا به شمول برگزاری انتخابات آزاد، منصفانه و شفاف به گونه ای که تمامی مردم افغانستان بتوانند در فضای عاری از مداخلات داخلی یا خارجی در آن شرکت کنند، مجدداً تأکید می‌دارد. با درک تعهداتی که در کنفرانس بُن 2011 (1390) اعلام شد، افغانستان پروسه انتخابات را تقویت و بهبود می بخشد.

3. افغانستان بر تعهدش مبنی بر حمایت حقوق بشری و سیاسی در مطابقت با قانون اساسی و مکلفیت های بین المللی اش به شمول میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی، مجدداً تأکید میکند. در این خصوص، افغانستان تمامیت و ظرفیت نهاد ها و پروسه های دیموکراتیک در کشور را با اتخاذ گام های مؤثر جهت تحکیم بیشتر کفایت و مؤثریت هر سه قوه دولت مبتنی بر مرکزی بودن نظام حکومتی، و حمایت از شگوفائی یک جامعه مدنی پویا به شمول رسانه های آزاد و باز، تقویت میکند.

4. افغانستان بر تعهدش مبنی بر اینکه هر نوع تبعیض و امتیاز بین اتباع افغانستان ممنوع است، و نیز تأمین حقوق و آزادی هایی که قانون اساسی و سایر قوانین افغانستان برای تمامی افغان ها تضمین کرده است، مجدداً تأکید میکند. افغانستان مطابق با احکام قانون اساسی و مکلفیت های بین المللی خود، نقش ارزنده زنان در جامعه را طوری تأمین و گسترش می دهد که آنها بتوانند از حقوق اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، مدنی و فرهنگی شان کاملاً برخوردار شوند.

بخش سوم: تحکیم امنیت درازمدت:

1. طرفین مجدداً تأکید میدارند که حضور و اجراءات قوای ایالات متحده از سال 2001 (1380 هجری شمسی) بدینسو در افغانستان به هدف شکست دادن القاعده و گروه های وابسته به آن بوده است. طرفین به قربانی های بیشمار و رنج مردم افغانستان در مبارزه علیه تروریسم در طول این سالها، و تهدیدات مداومی را که مانع تحقق آرزوی شان برای رسیدن به صلح، امنیت و رفاه شده است، احترام گذاشته و آنرا درک میکنند. طرفین همچنان از قربانی

هایی که مردم ایالات متحده در این مبارزه متقبل شده اند، قدر دانی بعمل می آورند.

2. به منظور تحکیم امنیت و ثبات در افغانستان، کمک به صلح و ثبات منطقوی و بین المللی، مبارزه با القاعده و وابسته گان اش، و نیز به هدف افزایش توانمندی افغانستان برای دفع تهدیدات علیه حاکمیت ملی، امنیت و تمامیت ارضی افغانستان، طرفین به تلاش های شان جهت تقویت همکاری نزدیک در اتخاذ تدابیر دفاعی و امنیتی طبق فیصله جانبین، همچنان ادامه میدهند.

الف. مکلفیت های طرفین در این موافقتنامه و هرگونه تدابیر بعدی دیگر، بر حاکمیت ملی افغانستان در حدود سرزمین اش و بر حق دفاع مشروع هر یک از طرفین در مطابقت با حقوق بین المللی تأثیر گذار نمیباشد.

ب. طرفین مطابق طرز العمل های داخلی شان، روی یک "موافقتنامه دوجانبه امنیتی" مذاکرات را آغاز می نمایند. این مذاکرات بعد از امضای این موافقتنامه همکاری ستراتیژیک آغاز گردیده و در ظرف یک سال نهایی می گردد. این موافقتنامه امنیتی جایگزین "توافقتنامه چگونگی حضور پرسونل امنیتی و ملکی ایالات متحده امریکا در افغانستان به هدف همکاری برای پاسخ به تروریزم، ارائه کمک های بشردوستانه و ملکی، آموزش و تمرینات نظامی و سایر فعالیت های 2003 (مصوب سال 1382)" و توافقات و تفاهماتی که طرفین بر مغایرت احکام آن با "موافقتنامه دوجانبه امنیتی" موافقت نمایند، میشود.

ج. اجرای عملیات جاری نظامی بر اساس چارچوب هایی که شامل تفاهم نامه انتقال بازداشت گاه های ایالات متحده (منعقد 2012 "1390") و یادداشت تفاهم افغانی ساختن عملیات خاص (منعقد 2012 "1391") می شود، الی زمانی ادامه می یابد که این چارچوب ها توسط "موافقتنامه دوجانبه امنیتی" یا تدابیر دیگر، به موافقه طرفین جای گزین گردند. این مکلفیت، الی نسخ آن، بر وضعیت، تعهدات و تفاهمات شامل چارچوب یاد شده در بالا، تأثیر گذار نمی باشد.

3. ایالات متحده به منظور کمک در ایجاد یک چارچوب دراز مدت همکاری های دوجانبه امنیتی و دفاعی، افغانستان را به عنوان " متحد عمده خارج ناتو " تلقی می نماید.

4. طرفین بر حمایت نیرومند شان از تلاش های افغانستان در راستای صلح و مصالحه تأکید مینمایند.

الف. افراد و گروه هایی می توانند شامل روند صلح و مصالحه گردند که: باالقاعده قطع رابطه کنند؛ از خشونت دست بردارند؛ و به قانون اساسی افغانستان بشمول ضمانت های آن به حقوق همه زنان و مردان این کشور، احترام بگذارند.

ب. افغانستان تأکید می دارد تا در تمامی اقدامات و تفاهات دولتی در خصوص صلح و مصالحه، ارزش های مندرج در قانون اساسی افغانستان را رعایت کند.

5. بعد از سال 2014 (1393) ، ایالات متحده سالانه منابع پولی را برای حمایت از آموزش، تجهیز، مشورت و تداوم نیروی های امنیتی افغانستان به منظوری درخواست میکند تا افغانستان بتواند به گونه مستقلانه امنیت خود را تأمین نموده و در مقابل تهدیدات داخلی و خارجی از خود دفاع کند، تا تروریستان هرگز نتوانند باردیگر به خاک افغانستان رخنه کرده و تهدیدی را متوجه افغانستان، منطقه و جهان بسازند.

الف. این حمایت باید شامل موارد آتی گردد: (1) کمک در ایجاد امکانات مناسب با درنظرداشت ماهیت متحول تهدیداتی که از سوی طرفین به عنوان خطر علیه ثبات افغانستان تلقی شوند؛ (2) حمایت از تلاش هایی که موجب دست یابی دولت افغانستان به یک ساختار پایدار امنیتی گردد؛ و (3) تقویه ظرفیت نهادهای امنیتی افغانستان.

ب. "گروپ کاری افغانستان - امریکا درامور دفاع و امنیت" که در چارچوب این موافقتنامه ایجاد میگردد، وظیفه دارد تا سطح تهدیداتی را که متوجه افغانستان و نیز نیازمندی های امنیتی و دفاعی این کشور را ارزیابی نموده و به "کمیسون دوجانبه" در مورد چگونگی همکاری های آینده سفارشات مشخصی را ارائه نماید.

ج. کمک به نیروهای امنیتی ملی افغانستان باید طوری ارائه گردد که با معیارهای ناتو سازگاری داشته و اصل "قابلیت تعامل پذیری با نیروهای ناتو" را تقویت کند.

د. طرفین همچنان از کشورهای عضو ناتو میخواهند تا با اتخاذ اقدامات عملی برای تطبیق "اعلامیه همکاری های درازمدت بین ناتو و دولت جمهوری اسلامی افغانستان" منعقدۀ نومبر سال 2010 (عقرب سال 1389) نشست ناتو در لیسبن، توانائی های امنیتی افغانستان را پس از سال 2014 (1393) تداوم و بهبود بخشند.

6. افغانستان به منظور مبارزه با القاعده و وابستگان آن، آموزش نیروهای امنیتی ملی این کشور، و اجرای سایر مأموریت هایی که برای تحکیم منافع مشترک امنیتی از سوی طرفین تشخیص می گردند، تداوم دسترسی قوای ایالات متحده به تأسیسات افغانستان و استفاده از آن تأسیسات را الی سال 2014 (1393) میسر میسازد و پس از آن طوریکه در "موافقتنامه دوجانبه امنیتی" مورد توافق واقع شود، عمل خواهد شد.

الف. ایالات متحده بر احترام کامل خویش به حاکمیت ملی و استقلال افغانستان تأکید نموده و تعهدش به چارچوب روند انتقال و تحقق کامل انتقال مسئولیت های امنیتی به افغانستان را مجدداً تصریح میدارد. ایالات متحده یک بار دیگر تأکید میکند که در جستجوی ایجاد تأسیسات دائمی نظامی در افغانستان نبوده و در پی حضوری نیست که تهدیدی را متوجه همسایگان افغانستان بسازد.

ب. ایالات متحده تعهد مینماید که از سرزمین و یا تأسیسات افغانستان به عنوان نقطه آغاز حملات علیه کشورهای دیگر استفاده نمی کند.

ج. چگونگی و گستره حضور و اجراآت قوای ایالات متحده در آینده در افغانستان و وجایب دو کشور در این رابطه باید در "موافقتنامه دوجانبه امنیتی" مشخص گردند.

7. طرفین تشریک اطلاعات و استخبارات را به هدف مقابله با تهدیدات مشترک، به شمول تروریزم، قاچاق مواد مخدر، جرایم سازمان یافته و تطهیر پول، افزایش می دهند.

8. طرفین همچنان بر حمایت شان برای بهبود هماهنگی و همکاری های امنیتی منطقوی تأکید می ورزند. طرفین تصریح میکنند که تولید مواد مخدر، قاچاق و استفاده غیرمجاز از آن تهدید بزرگی را متوجه امنیت و اقتصاد مشروع افغانستان ساخته و همچنان امنیت منطقه و سلامت جهان را به مخاطره می اندازد. هر دو طرف مصمم اند تا برای محو این تهدید، باهم در افغانستان، منطقه و با کشور های همسایه، همکاری نمایند.

9. بادرک اینکه ثبات افغانستان در ترقی و ثبات آسیای جنوبی و آسیای مرکزی نقش دارد، ایالات متحده تأکید میکند که هرگونه تجاوز بیرونی علیه افغانستان را موجب نگرانی شدید خود می پندارد. در صورت وقوع چنین رویدادی، طرفین باید هرچه عاجل در مشورت باهم، پاسخ مناسبی را به شمول اقدامات سیاسی، دیپلماتیک، اقتصادی و نظامی، به توافق هردو طرف و در مطابقت با احکام قوانین اساسی شان، طرح و تطبیق کنند.

بخش چهارم: تقویت امنیت و همکاری های منطقوی

1. طرفین بر اهمیت روابط دوستانه و مؤثر میان افغانستان و همسایه گانش موافق بوده و تأکید میدارند که این روابط باید بر اساس احترام متقابل، برابری و عدم مداخله در امور یکدیگر استوار باشد. هر دو طرف از تمامی کشورها میخواهند تا به حاکمیت ملی و تمامیت ارضی افغانستان احترام گذاشته و از مداخله در امور داخلی و پروسه های دموکراتیک افغانستان اجتناب ورزند.

2. با در نظر داشت اهمیت همکاری های منطقوی جهت تحکیم امنیت در منطقه، طرفین با کشور های منطقه، سازمان های منطقوی، ملل متحد و سایر نهاد های بین المللی در برابر تهدید های تشخیص شده از سوی طرفین، بشمول شبکه های تروریستی؛ جرایم سازمان یافته؛ قاچاق مواد مخدر؛ و تطهیر پول همکاری جدی می کنند.

3. طرفین به منظور تقویت ثبات و رفاه منطقوی و احیای نقش تاریخی افغانستان به حیث پل ارتباطی آسیای مرکزی، جنوبی و شرق میانه به گونه آتی همکاری می نمایند:

الف. تقویت بیشتر ابتکارات کنونی و بعدی در منطقه از قبیل موافقتنامه های تجارت و ترانزیت و ایجاد سهولت در تطبیق آنها؛

ب. تقویت هماهنگی و مدیریت سرحدات میان افغانستان و همسایگانش؛

ج. توسعه ارتباطات ترانسپورتی، ترانزیت و شبکه های انرژی در منطقه از طریق تطبیق پروژه ها بشمول پروژه های زیر بنائی، در سراسر افغانستان؛ و

د. بسیج حمایت بین المللی برای جلب سرمایه گذاری های منطقوی که موجب همگرایی افغانستان با منطقه میگردد.

بخش پنجم: انکشاف اقتصادی و اجتماعی

1. طرفین موافق اند که انکشاف منابع بشری و طبیعی افغانستان برای ثبات منطقوی، رشد اقتصاد پایدار و احیای افغانستان در پی بیش از سه دهه جنگ، حیاتی است و نیز توافق دارند که افغانستان در سال های پس از "انتقال" همچنان نیازمندی های مالی مرم، خاص و مداوم خواهد داشت که عواید داخلی به تنهایی پاسخگوی آن نمی باشد. در این خصوص، ایالات متحده بر تعهدش در کنفرانس 2011 (1390) بنی مبنی بر اینکه کمک های مالی اش در راستای انکشاف اقتصادی و کمک در رفع کمبود بودجوی افغانستان، در مطابقت با پروسه کابل به هدف حفظ دست آورد های یک دهه گذشته، تامین غیرقابل برگشت روند انتقال و خود کفائی افغانستان به کار رود، مجدداً تأکید میکند.

2. در بُعد اقتصادی:

الف. طرفین به مساعی خود جهت تحکیم و توسعه اقتصاد بازار و همکاری های دراز مدت به هدف رشد مداوم اقتصاد افغانستان در روشنی قانون اساسی و واقعیت های تاریخی و اجتماعی افغانستان، ادامه می دهند.

ب. با توجه به اولویت های افغانستان، ایالات متحده در تقویت بنیاد اقتصادی، حمایت از انکشاف پایدار و

خود کفایی افغانستان مخصوصاً در ساحات تولیدات مشروع زراعتی؛ ایجاد زیربنا در بخش های ترانسپورت، تجارت، ترانزیت، آب و انرژی؛ تقویت مدیریت مسوولانه منابع طبیعی؛ و ایجاد نظام نیرومند مالی که برای تداوم سرمایه گذاری خصوصی لازم می باشد، کمک می کند.

ج. به هدف تشویق تجارت و انکشاف سکتور خصوصی، طرفین در استفاده روزافزون از سند موسوم به "سیستم عمومی ترجیحات"، مشترکاً تلاش میکنند. علاوه، به منظور تشویق سرمایه گذاری، ایالات متحده مصمم است که اداره سرمایه گذاری های خصوصی در خارج، بانک صادرات و واردات ایالات متحده و اداره تجارت و توسعه ایالات متحده را بسیج نموده تا فعالیت های سکتور خصوصی ایالات متحده در افغانستان را حمایت و تشویق نمایند. افغانستان نیز از طریق نهاد های مربوطه، از توسعه سکتور خصوصی خویش حمایت میکند.

د. طرفین بر آرزوی شان تصریح میدارند که مردم افغانستان باید مستفید شونده اصلی منفعت های منابع طبیعی کشور شان باشند. ایالات متحده از تلاش های افغانستان در جهت مدیریت ثروت منابع طبیعی از طریق ایجاد یک چارچوب پاسخگو، موثر، کارا و شفاف با استفاده از بهترین روش های بین المللی و تقویت این روشها، حمایت میکند.

3. در بُعد اجتماعی: طرفین تلاش های مداوم را مشترکاً جهت کمک به ارتقای ظرفیت بشری افغانستان، با استفاده از اقدامات زیر انجام می دهند:

الف. دسترسی و ارتقای کیفیت تعلیم و تربیه، به شمول تحصیلات عالی و آموزش های مسلکی برای تمامی افغانها در بخش های کلیدی؛ و

ب. دسترسی به خدمات اساسی صحتی و مراقبت های تخصصی (بشمول دستیابی زنان و اطفال به این خدمات)

4. طرفین بر اهمیت حیاتی مبارزه با فساد اداری تأکید مینمایند:

الف. طرفین در برابر تمامی انواع و اشکال فساد اداری قاطعانه مبارزه می کنند؛

ب. طرفین میکانیزم هایی را جهت ارتقای مؤثریت کمک ها ایجاد نموده و با اتخاذ شیوه های بهتر تدارکات، شفافیت و حسابداری، از فساد اداری جلوگیری می کنند؛

ج. افغانستان نهاد های مبارزه با فساد را تقویت بخشیده و قوانین مربوط را به اساس ضرورت در مطابقت با مکلفیت های ملی و بین المللی اش، بازرنگری و تطبیق می کند.

د. افغانستان سیستم مالی خود را با تطبیق سفارشات گروه کاری اجراءات مالی آسیا پسیفیک در خصوص مبارزه با تطهیر پول و تمویل تروریزم، محافظت و تحکیم می بخشد.

5. ایالات متحده و افغانستان به همکاری های شان به منظور انکشاف افغانستان به شمول ارائه کمک سالانه اقتصادی و اجتماعی از جانب ایالات متحده به افغانستان، متناسب با اهمیت استراتژیک همکاری میان دو کشور، ادامه می دهند.

الف. برای رسیدن به این هدف، ایالات متحده سالانه منابع مالی را جهت ارائه مساعدت اقتصادی و اجتماعی به افغانستان، تقاضا می نماید. ایالات متحده همچنان از تلاش های افغانستان برای جلب و تشویق سرمایه گذاری بین المللی و حمایت از سکتور خصوصی افغانستان که برای تحقق یک افغانستان و منطقه ی امن، مرفه و صلح مند حیاتی است، حمایت میکند.

ب. با تأکید بر تعهداتش در کنفرانس های سال 2010 در کابل و لندن (کنفرانس لندن در سال 1388 و کنفرانس کابل در سال 1389)، (پس از این کنفرانس ها)، ایالات متحده یکبار دیگر بر تعهد خویش تأکید میکند که حداقل ۵۰ درصد کمک های اقتصادی و اجتماعی خود به افغانستان را از طریق میکانیزم های بودجوی حکومت افغانستان به مصرف برساند. طرفین این تعهد را از طریق کمیسیون دوجانبه افغانستان - ایالات متحده که بر اساس این

موافقتنامه تشکیل می‌گردد، در اوقات معین مورد بازنگری قرار می‌دهند تا به این ترتیب فیصدی کمک‌هایی که از طریق میکانیزم‌های بودیجی حکومت افغانستان پس از سال ۲۰۱۲ (سال ۱۳۹۱) به مصرف می‌رسد، افزایش یابد.

ج. ایالات متحده بر تعهد خویش در کنفرانس سال ۲۰۱۰ (سال ۱۳۸۹) کابل مجدداً تأکید میدارد که کمک‌های انکشافی خود به افغانستان را همچنان همسو با برنامه‌های دارای اولویت ملی، طبق توافق قبلی طرفین، طوری تنظیم نماید که تا ختم سال ۲۰۱۲ (ماه جدی سال ۱۳۹۱) هشتاد درصد کمک‌های ایالات متحده در سازگاری با این برنامه‌ها به مصرف برسد. ایالات متحده موافق است تا آن مقدار از کمک‌های انکشافی‌اش را که در هموائی با برنامه‌های دارای اولویت ملی افغانستان به مصرف نغیرسند بگونه شفاف به مصرف رسانده و در مصرف آن با دولت افغانستان مشورت کند.

د. این تعهدات وابسته به اقدام حکومت افغانستان در ایجاد میکانیزم‌ها و پیشرفت‌ها در راستای تأمین شفافیت و حسابداری مالی، افزایش در مصرف بودجه، بهبود در جمع‌آوری عواید، تقویت سیستم‌های مدیریت مالی عامه و سایر اقدامات دوجانبه می‌گردد که جهت ارزیابی اجراات و پیشرفت‌ها بر آن از قبل توافق شده است. این اقدامات همچنان شامل تعهداتی می‌گردد که در "کنفرانس‌ها" روی آن توافق شده اند.

۶. طرفین روابط دیرینه بین مردمان و جوامع مدنی شان را با تلاش‌های گسترده، به شمول تدویر برنامه‌ها برای جوانان و زنان، و همکاری بین پوهنتون‌ها و نهادهای تحصیلات عالی، تقویت می‌نمایند.

۷. ایالات متحده تبادلات و سایر فعالیت‌ها، به شمول ارائه فرصت‌های آموزشی مانند پروگرام فلبرایت و برنامه آموزش مهارت‌های رهبری برای مهمانان بین‌المللی را توسعه و تقویت می‌نماید.

۸. طرفین همچنان در حمایت از نهادهای فرهنگی و حفظ میراث فرهنگی افغانستان همکاری می‌نمایند.

بخش ششم: تقویت نهادها و حکومتهاری در افغانستان

۱. طرفین برای بهبود ظرفیت بشری در نهادهای مهم دولت افغانستان همکاری می نمایند. کمک ایالات متحده باید براساس اولویت های حکومت افغانستان و مبتنی بر نیاز هایی باشد که از سوی طرفین مشترکا شناسائی شده است.

۲. افغانستان امور حکومتداری را با بلند بردن میزان پاسخدهی و شفافیت در نهاد های سه گانه (اجرائیه، مقننه و قضائیه) بهبود می بخشد، تا آنها بتوانند نیازمندی های مدنی و اقتصادی مردم را بهتر مرفوع بدارند. افغانستان همچنان طبق قوانین نافذ خود، کفایت کاری و حسابدی را در همه سطوح حکومت تقویت نموده و اطمینان حاصل می نماید که این ادارات و نهاد ها براساس طرزالعمل های درست و عادلانه متناسب با معیارهای ملی ارائه حداقل خدمات و کارشان را انجام دهند.

3. ایالات متحده در تقویت ظرفیت، خودکفائی و افزایش مؤثریت نهادهای دولت افغانستان و توانمندی آنها در ارائه خدمات اساسی، از حکومت افغانستان حمایت میکند.

۴. طرفین باهم مشترکا کار می نمایند تا "ساختار های موازی" به شمول تیم های بازسازی ولایتی و تیم های موسوم به "بائبات سازی ولسوالی ها"، طبق چارچوب پروسه انتقال از میان برداشته شوند.

بخش هفتم: تدابیر و میکانیزم های تطبیق موافقتنامه

۱. طرفین به منظور توسعه همکاری ها و نظارت بر پیشرفت ها در تطبیق این موافقتنامه، یک کمیسیون دوجانبه افغانستان - ایالات متحده و میکانیزم های لازم را ایجاد می کنند.

الف. کمیسیون از جانب وزرای خارجه هر دو کشور و یا نماینده گان شان، ریاست گردیده و جلسات آن هر شش ماه یک بار به صورت دورانی در کابل و واشنگتن دایر می گردد.

- مجمع های موجود دوجانبه، مانند مجمع مشورتی امنیتی دوجانبه افغانستان - ایالات متحده، باید در چارچوب این ساختار مدغم گردند.

ب. یک کمیته اجرایی مشترک چگونگی کار گروپ های کاری دایمی کارشناسان را که برای تطبیق این موافقتنامه تشکیل میشوند، رهبری کرده و در مورد به وزرا گزارش می دهد.

- این گروپ های کاری از جانب وزرای مربوط یا نماینده گان شان، ریاست گردیده و به عنوان مرجعی برای مشورت های منظم میان مقامات ارشد روی مسایل مشترک مورد علاقه مطرح عمل می کند. این مسایل برعلاوه موارد دیگر شامل: تامین امنیت درازمدت، حمایت از توسعه اجتماعی، اقتصادی و روند دیموکراسی، و نیز تقویت نهادهای دولتی و حکومتداری در افغانستان میشوند.

ج. جلسات کمیته مشترک اجرایی به منظور ارزیابی تهدیدات مشترک و گفتگو روی مسایل منطقوی مورد علاقه نیز به شکل منظم دایر می گردد.

۲. طرفین از طریق کمیسیون دوجانبه، سطح حمایت و کمک ها را مشترکاً تشخیص می نمایند.

3. افغانستان و ایالات متحده میتوانند جهت تطبیق این موافقتنامه، به تدابیر یا توافقات بیشتر در صورتی که لازم و مناسب پنداشته شود، مطابق به قوانین و مقررات مربوطه دو کشور متوسل شوند.

بخش هشتم: احکام نهایی

۱. این موافقتنامه بعد از آن نافذ میگردد که طرفین از مجرای دیپلوماتیک در مورد تکمیل شرایط قانونی داخلی شان که به منظور انفاذ این موافقتنامه الزامی می باشد، به یک دیگر اطلاع بدهند. این موافقتنامه الی ختم سال 2024 میلادی (سال 1403 هجری شمسی) مدار اعتبار است. طرفین میتوانند با موافقت کتبی مشترک، شش ماه قبل از تاریخ انقضا، این موافقتنامه را برای یک دوره دیگر طبق توافق قبلی تمدید نمایند. این موافقتنامه میتواند با موافقت کتبی هردو طرف در هر زمانی تعدیل یا فسخ گردد و هر یک از طرفین میتواند در مورد تصمیم اش برای فسخ این موافقتنامه یادداشت کتبی ارائه نماید، که در

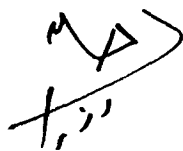
آنصورت این موافقتنامه برای مدت یک سال پس از ارایه این یادداشت اعتبار دارد.

۲. تمامی اقداماتی که طبق مفاد این موافقتنامه اجرا میگردد باید در مطابقت با تعهدات و مکلفیت های بین المللی طرفین قرار داشته باشد. هر گونه همکاری طبق احکام این موافقتنامه تابع قوانین و مقررات دو طرف، به شمول قوانین نافذه تخصیص بودجه، میباشد.

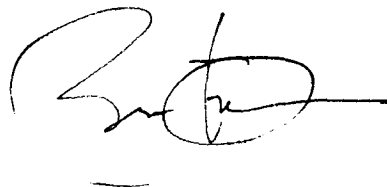
۳. هرگونه منازعات ناشی از تطبیق این موافقتنامه از طریق مشورت های دیپلوماتیک میان طرفین حل و فصل می گردد.

این موافقتنامه از جانب روسای، جمهوری اسلامی افغانستان و ایالات متحده آمریکا به تاریخ ۲۰۰۴.۰۵.۰۴ ماه می. سال ۲۰۱۲ (۱۳۰۰.۰۳.۰۳.۰۳) در شهر کابل در سه نسخه به زبانهای پشتو، دری و انگلیسی، که هر سه دارای اعتبار مساوی میباشند، امضا گردید.

از جانب دولت جمهوری
اسلامی افغانستان

از جانب دولت ایالات
متحده آمریکا

د امریکا د متحده ایالاتو او د افغانستان د اسلامي جمهوري دولت
ترمنځ د اوږدمهاله ستراتیژیکو همکاریو موافقتنامه
لومړۍ برخه
سریزه

د افغانستان د اسلامي جمهوري دولت (وروسته ترد ، افغانستان) او د امریکا د متحده ایالاتو دولت (وروسته ترد ، متحده ایالات) له 2001 م/1380 هـ ش کال را پدې خوا، نړیوال امنیت او سولې ته د متوجه تهدیداتو د دفع په منظور او هم د افغانستان له خلکو سره د مرستې لپاره - چې یې امن، دموکراتیکه او سوکاله آینده تامین کړي - په ډیره نزدیکی همکارۍ کې واقع دي چې حاصل یې نن د پایه دار امنیت په مسیر کې د افغانستان واقع کیدل، حکومتداري، اجتماعي او اقتصادي توسعه او د سیمې په سطح جوړوونکې همکارۍ دي.

دواړه لوري، د 2011 م/1390 هـ ش کال د نومبر د میاشتې د عنعنې یې لویې جرگې د سپارښتنو قدرداني کوي، د سپارښتنو په یوه برخه کې راغلي دي:

“د تیرو لسو کلونو د لاسته راوړنو د حفظ اړتیا ته پر تاکید، د افغانستان اساسي قانون، د ښځو حقوقو او د بیان آزادي ته په احترام او پرمختګه حاکم وضعیت ته په پاملرنه، د هیواد د سیاسي، اقتصادي او نظامي امنیت د تامین په منظور، د امریکا له متحده ایالاتو سره چې د افغانستان د خلکو او نظام یو ستراتیژیک دوست دی، ستراتیژیکې همکارۍ ضروري ګڼل کېږي. د امریکا له متحده ایالاتو سره د ستراتیژیکو همکاریو د سند لاس لیک زیات اهمیت لري. دا سند به د افغانستان له ملي ګټو سره هم‌آهنگ وي. دا سند به - د ملګرو ملتونو د سازمان له منشور سره سم - افغانستان او امریکا د دوو مستقلو او آزادو هیوادونو په حیث لاسلیک کوي.”

پرخپلې دغې ګډې ارادې په تاکید سره چې د یو مستقل، باثباته، د هیواد پر اساسي قانون او مشترکو دموکراتیکو ارزښتونو ولاړ دولت د لرلو په منظور چې د ښځو او نارینه وو د حقوقو او اساسي آزادیو احترام پکې کېږي، د افغانستان د خلکو د خپلو د تحقق لپاره، افغانستان او د امریکا متحده ایالات (تردې وروسته، دواړه لوري) تعهد کوي چې خپله اوږدمهاله ستراتیژیکه همکارۍ د سولې، امنیت او ملي روغې جوړې د ټینګښت، د دولتي بنسټونو د پیاوړتیا، د افغانستان د اوږدمهاله اقتصادي او اجتماعي توسعې د ملاتړ، د سیمه ییزې همکارۍ په شمول، د علاقې وړ نورو ګډو ساحو کې پیاوړې کړي. په 2010 م کال د کابل او لندن په کنفرانسونو کې (1388 هـ ش کال کې د لندن کنفرانس، او 1389 هـ ش کال د کابل کنفرانس) او همدا راز د 2011 م/1390 هـ ش کال په کنفرانسونو کې د خپلو تعهداتو د دوامداره اهمیت

په رعایت سره دواړه لوري د اوږدمهاله ستراتیژیکو همکاریو د پراختیا په منظور، د افغانستان د دولتي موسساتو او د حکومتدارۍ د ظرفیتونو د پیاوړتیا لپاره پر خپله اراده تاکید کوي.

د افغانستان او د امریکا د متحده ایالاتو ترمنځ همکاري د متقابل احترام او ګډو منافعو پر بنسټ او په خاص ډول د سولې د تحقق لپاره د دواړو خواوو د هیلو پر تحقق ولاړه ده. ددې همکاریو هدف د یو داسې سیمې د لرلو لپاره د هڅې پیاوړتیا ده چې په هغې کې اقتصادي همکاري تحقق موندلې وي، د القاعده او له هغې سره د تړلیو ډلو لپاره نور د امن پناهگاه نه وي.

افغانستان او متحده ایالات پرداسې تعهد او باور دا همکاري پرمخ بیايي چې وکولای شي ددې همکاري له لپارې د افغانستان د خلکو لپاره پر عدالت، سوله او امنیت بڼا آینده او هم نور لازم فرصتونه برابر کاندې.

ملي حاکمیت ته درناوی او د دولتونو برابري ددې همکاریو بنیاد جوړوي. د قانون حاکمیت ته احترام او همدارنګه د افغانستان د اساسي قانون او نورو ټولو قوانینو صریح او څرګند رعایت ددې همکاریو بنسټونو ته قوت بخښي. دواړه لوري د افغانستان د ملي حاکمیت، استقلال، ارضي تمامیت او ملي وحدت د خوندي تابه په وړاندې پر خپل پیاوړي تعهد، تاکید کوي.

لوړو یادو شویو مواردو ته په پاملرنه دواړه لوري پر لاندې مواردو توافق کوي:

دویمه برخه

د ګډو دموکراتیکو ارزښتونو ساتنه او پیاوړتیا

1. دواړه لوري موافق دي چې د بشري حقوقو او ګډو دموکراتیکو ارزښتونو ساتنه او پیاوړتیا ددوی د اوږدمهاله همکاریو بنیادي پایې جوړې کړي دي.

2. افغانستان، د یو جامع او کثرت ګرا حکومتدارۍ او د آزادو، منصفانه او شفافو انتخاباتو د تدویر لپاره - چې د افغانستان ټول خلک پکې له داخلي او خارجي مداخلې پرته ګډون وکړي - متعهد دی او پدې برخه کې د خپل اساسي قانون د بنیادي او محوري اصولو پر اهمیت تاکید کوي. د بن د 2011 م/1390 هـ ش کال د کنفرانس د تعهداتو په درک سره یو ځل بیا څرګندوي چې افغانستان باید د انتخاباتو پروسه تقویه او ښه کړي.

3. افغانستان د بشري او سیاسي حقوقو د حمایت په برخه کې د سیاسي او مدني حقوقو د نړیوال میثاق په شمول د خپل اساسي قانون مطابق پر خپلو ژمنو او هم پر خپلو بین المللي مکلفیتونو یوځل بیا تاکید کوي. پدې خصوص کې افغانستان د متمرکز حکومتي نظام پر بنسټ د دولت د درې ګونو قواوو د کفایت او موثریت د لا ټینګښت په منظور، د دموکراتیکو بنسټونو او پروسو د تمامیت او ظرفیت لپاره

موثرگامونه پرمخ اخلي. د آزادو رسنيو په شمول د يو خوځنده او فعالې مدني ټولنې غوړيدا، تقويه کوي.

4. افغانستان، د ټولو هغو آزاديو او حقوقو د تامين لپاره چې اساسي قانون او نورو قوانينو يې تضمين کړي دي او هم دد اصل پر تحقق چې د افغانستان د اتباعو ترمنځ هر ډول تبعيض او امتياز منع دی پرخپلو تعهداتو يو ځل بيا تاکيد کوي. افغانستان به د اساسي قانون له احکامو او خپلو نړيوالو مکلفيتونو سره سم، په ټولنه کې د پنځو ارزښتمن نقش په داسې ډول تامين او پراخ کړي څو دوی وکولای شي له خپلو اقتصادي، اجتماعي، اساسي، مدني او فرهنگي حقوقو برخورداره شي.

درېيمه برخه

د اوږدمهاله امنيت تحکيم

1. دواړه لوري يو ځل بيا تاکيد کوي چې له 2001 م/1380 هـ ش کال را په د خوا په افغانستان کې د امريکا د متحده ايالاتو د قواوو حضور او اجرائت د القاعده او له د ډلې سره د ترليو ډلو د ماتې لپاره وو. دواړه لوري ددغو کلونو په اوږدو کې له تروريزم سره په مبارزه کې د افغانستان د خلکو بې شماره قربانيو او رنځ ته درناوی کوي او هم هغه پرله پسې تهديدونه چې سولې، امنيت او سوکالۍ ته د رسيدو لپاره ددوی د هيلو د تحقق مانع وو (دواړو لوريو) ته د درک وړ دي. دواړه لوري همدارنگه پد مبارزه کې د امريکا د متحده ايالاتو د قربانيو قدرداني کوي.

2. په افغانستان کې د امنيت او ثبات د ټينگښت، د سيمه ييز او نړيوال ثبات سره د مرستې، له القاعده او ور پوري ترليو ډلو سره د مبارزې په منظور او هم د افغانستان د ملي حاکميت، امنيت او ارضي تماميت په وړاند د موجودو تهديداتو د دفع لپاره د افغانستان د توان د زياتولو په منظور - د جانبينو د پريکړې له مخې - د دفاعي او امنيتي تدابيرو له لارې دواړه لوري خپلو هڅو ته همدا شان دوام ورکوي.

الف: په د موافقتنامه کې د دواړو لوريو مکلفيتونه او نور هر ډول وروستي تدابير، د افغانستان د خاور دننه پر ملي حاکميت اثر نه لري او هم د بين المللي حقوقو مطابق له دواړو لوريو د مشروع دفاع حق نه اغيزمنوي.

ب: دواړه لوري له خپلو داخلي طرزالعملونو سره سم پريو "دوه جانبې امنيتي موافقتنامې" مذاکرات پيلوي. دا مذاکرات د ستراتيژيکو همکاريو ددغې موافقتنامې له لاس ليک وروسته پيليري او هدف دادی چې په يو کال دننه بشپړ شي. دا امنيتي موافقتنامه به په افغانستان کې د متحده ايالاتو د امنيتي پرسونل - چې له تروريزم سره د مبارزې، د ملکي او بشردوستانه مرستو او د نظامي تمريناتو او تعليم او نورو فعاليتونو په منظور راغلي دي- د حضور د څرنگوالي د 2003 م کال

(1382 هـ ش کال) موافقتنامې او هم د نورو هغو توافقاتو او تفاهماتو ځای ونیسي چې دواړه لوري یې د دوه جانبه امنیتي موافقتنامې د احکامو مغایر وبولي.

ج: روان نظامي عملیات به په موجودو عملیاتي چوکاټونو کې چې د (2012م/1390 هـ ش کال) د امریکا د متحده ایالاتو د توقیفخانو د انتقال او د (2012م/1391 هـ ش کال) د ځانګړو عملیاتو د افغاني کولو تفاهمنامې یې برخه بلل کېږي دوام مومي، ترهغه وخته چې دغه چوکاټونه د "دوه جانبه امنیتي موافقتنامې" او یا نورو تدابیرو له ليار - د دواړو لوريو په موافقه - دهغو ځای ونیسي. دا مکلفیت - څنګه چې دمخه وویل شول - دهغه تر الغا پورې په پورته یاد شوي چوکاټ کې د دواړو خواوو پر تعهداتو او تفاهماتو اغیز نه ښکاري.

3. د امنیتي او دفاعي اوږدمهاله متقابلو همکاریو د یو چوکاټ د ایجاد په منظور، متحده ایالات، افغانستان "له ناتو د باندې د خپل یو عمده متحد" په توګه ګڼي.

4. دواړه لوري، د سولې او مصالحې په لاره کې د افغانستان له هڅو پر پیاوړي ملاتړ تاکید کوي.

الف: هغه افراد او ډلې کولای شي د سولې او مصالحې روان جریان ته ور داخل شي چې له القاعده سره خپله رابطه پرې کړي؛ له خوشنوته لاس واخلي، د افغانستان اساسي قانون ته او هم د ټولو ښځو او نارینه وو حقوقو ته د اساسي قانون د ضمانتونو پر بنسټ، احترام وکړي.

ب: افغانستان تاکید کوي چې د سولې او مصالحې د تحقق لپاره په ټولو دولتي تفاهماتو او اقداماتو کې د افغانستان په اساسي قانون کې مندرج ارزښتونه رعایت کړي.

5. تر 2014 م/1393 هـ ش کال وروسته، متحده ایالات د افغانستان د امنیتي قواوو د تعلیم، تجهیز، مشورت او تداوم په منظور هرکال د پولې منابعو غوښتنه پدې منظور کوي څو افغانستان وکولای شي په مستقلانه ډول د داخلي او خارجي تهدیداتو په وړاندې خپله دفاع وکړي، خپل امنیت تامین کاندې او تروریستان بیا و نه کولای شي چې د افغانستان خاور ته رځنه وکړي او پدې توګه افغانستان، سیمې او نړۍ ته تهدید متوجه کړي.

الف: دا حمایت لاندې موارد را چاپیروي:

(1) د تهدیداتو، تغییر منونکې ماهیت ته په پاملرنه، د هغو تهدیداتو لپاره د مناسبو امکاناتو برابرول چې یې دواړه لوري د افغانستان د ثبات په وړاندې خطر وګڼي.

(2) له هغو هڅو ملاتړ چې په نتیجه کې یې افغانستان د یو تلپاتې امنیتي جوړښت خاوند شي.

(3) د افغانستان د امنیتي بنسټونو د ظرفیت تقویه.

ب: دد موافقتنامې پر بنسټ " د دفاع او امنیت په چارو کې د افغانستان او امریکا کاري ګروپ " ایجادېږي. دا ګروپ وظیفه لري چې افغانستان ته د متوجه تهدیداتو سطح او هم دد هیواد دفاعي او امنیتي اړتیاو ارزیاېي کړي او د آینده همکاریو د څرنګوالي په برخه کې دوه جانبه کمیسیون ته مشخصې سپارښتنې وړاندې کړي.

ج: د افغانستان ملي امنیتي قواوو ته مرستې باید په داسې ډول وړاندې شي چې د ناتو له معیارونو سره سازګاري ولري او د ناتو له قواوو سره د تعامل پډیري، اصل پیاوړی کړي.

د: دواړه لوري په همد ډول د ناتو له غړیو هیوادونو څخه غواړي چې "له ناتو سره د افغانستان د اسلامي جمهوریت د اوږدمهاله همکاریو اعلاميې" د 2010 م/ 1389 هـ ش کال نومبر، لږین د تطبیق لپاره عملي اقدامات وشي او تر 2014 م/ 1393 هـ ش کال وروسته د افغانستان امنیتي وړتیاو دوامداره او ښې کړي.

6. له القاعده او ورسره تړلیو ډلو سره د مبارزې، د افغانستان د ملي امنیتي قواوو د روزنې او نورو ماموریتونو - چې یې دګډو امنیتي ګټو د تحکیم لپاره دواړه لوري مشخصوي- د اجراء په منظور، افغانستان د متحده ایالاتو قواوو ته تر 2014 م/ 1393 هـ ش کال پورې د دوامدار استفادې زمینه برابروي او هم وروسته ترد نیتې - څنګه چې به په "دوه جانبه امنیتي موافقتنامه" کې پر موافقه کېږي- په هماغه ډول عمل پر وشي.

الف: متحده ایالات، د افغانستان ملي حاکمیت او استقلال ته پر خپل بشپړ احترام تاکید کوي. د انتقال د جریان چوکاټ او افغانستان ته د بشپړ امنیتي مسوولیت د انتقال تحقق ته خپل تعهد یو ځل بیا څرګندوي. متحده ایالات بیا هم تاکید کوي چې په افغانستان کې د دایمي تاسیساتو د ایجاد په لټه کې نه دي او نه هم د داسې حضور په هڅه کې دي چې د افغانستان ګاونډیانو ته تهدید متوجه کاندې.

ب: متحده ایالات ژمنه کوي چې د افغانستان له خاورې او یا تاسیساتو د نورو هیوادونو په وړاندې د بریدونو د پیل د نقطې په توګه استفاده نه کوي.

ج: په افغانستان کې د متحده ایالاتو د قواوو آینده څرنګوالی، حدود او په د رابطه د دواړو هیوادونو و جایب به په "دوه جانبه امنیتي موافقتنامه" کې مشخص شي.

7. د تروریزم، د مخدره موادو د قاچاق، سازمان یافته جرایمو او د پیسو د سپینولو په شمول، له ګډو تهدیداتو سره د مقابله په منظور به دواړه لوري خپل اطلاعات او استخبارات سره شریکوي.

8. دواړه لوري، د سیمه ییزو امنیتي هم‌آهنگیو او همکاریو پر بهیود تاکید کوي او څرگندوي چې د مخدره موادو تولید، قاچاق او له دغو توکو غیر مجاز استفادې د افغانستان امنیت او اقتصاد ته ستر تهدید متوجه کړی او همدا راز یې د سیمې امنیت او د نړۍ سلامت له خطر سره مخامخ کړی دی. دواړه لوري مصمم دي چې ددغه تهدید د مخو لپاره په افغانستان او سیمه کې او هم له گاونډیو هیوادونو سره همکاري وکړي.

9. پدې پوهه چې د افغانستان ثبات د جنوبي آسیا او مرکزي آسیا د ثبات او ترقي لپاره مهم دی، متحده ایالات تاکید کوي چې په افغانستان باندې هر ډول تجاوز د خپلې شدیدې اندیښنې باعث بولي.

د دغسې یو پېښې د وقوع په صورت کې به دواړه لوري په عاجل ډول یو له بل سره په مشوره کې د سیاسي، دپلوماتیکو، اقتصادي او نظامي اقداماتو په شمول - د دواړو لوریو په توافق او د دواړو هیوادونو د اساسي قوانینو د احکامو مطابق - پېښې ته مناسب ځواب طرح او تطبیق کړي.

څلورمه برخه

سیمه ییزې همکاري او د امنیت پیاوړتیا

1. دواړه لوري، له افغانستان سره د گاونډیانو د موثرو او دوستانه روابطو پر اهمیت موافق دي او تاکید کوي چې دا روابط باید د متقابل احترام او یو د بل په چارو کې د نه مداخلې پر بنسټ ولاړ وي. دواړه لوري له ټولو هیوادونو څخه غواړي چې د افغانستان ملي حاکمیت او ځمکنۍ بشپړتیا ته احترام ولري. د افغانستان په داخلي چارو او دموکراتیکو پروسو کې له مداخلې اجتناب وکړي.

2. د سیمه ییزو همکاریو اهمیت ته په پاملرنه، په سیمه کې د امنیت د ټینګښت لپاره، دواړه لوري د سیمې له هیوادونو، سیمه ییزو سازمانونو، ملګرو ملتونو او نورو بین المللي بنسټونو سره، د تروریستي شبکو، سازمان یافته جرایمو، د مخدره موادو د قاچاق او د پیسو د سپینولو په شمول، له دواړو لوریو د تشخیص شویو تهدیدونو په وړاندې جدي همکاري کوي.

3. دواړه لوري د سیمه ییزو ثبات او سوکالۍ په منظور، د مرکزي او جنوبي آسیا او منځني ختیځ ترمنځ د ارتباطي پل په توګه د افغانستان د تاریخي نقش د احیا لپاره په لاندې توګه همکاري کوي:

الف: په سیمه کې د اوسنیو او وروستیو ابتکاراتو لازيات تشویق، لکه: د تجارت او ترانزیت موافقتنامې او په تطبیق کې یې سهولت ایجادول.

ب: د افغانستان او گاونډیانو ترمنځ د سرحداتو د هم‌آهنگۍ او مدیریت تقویه.

ج: په ټول افغانستان کې د زیربنایي پروژو د تطبیق په شمول، په سیمه کې د پروژو د تطبیق له لارې د ترانسپورت، ارتباطاتو، ترانزیت او د انرژۍ د شبکو پراختیا.

د: د سیمه ییز پانګه اچونې د هڅونې لپاره د نړیوال حمایت جلبول چې له سیمې سره د افغانستان د همګرایی سبب کیږي.

پنځمه برخه اقتصادي او اجتماعي انکشاف

1. دواړه لوري موافق دي چې د افغانستان د بشري او طبیعي منابعو انکشاف د سیمه ییز ثبات او د پایه دار اقتصادي ودې او تر درې لسیزو جنگ وروسته د افغانستان د احیا لپاره حیاتي ارزښت لري او هم دواړه لوري توافق لري چې افغانستان به تر انتقال وروسته کلونو کې هم مېرمنې، مداومي او خاصې مالي اړتیاوې ولري چې یوازې داخلي عواید ورته پوره نه کوي. متحده ایالات پدې خصوص کې د بن د 2011م/ 1390 هـ ش کال په کنفرانس کې پر خپل هغه تعهد یو ځل بیا تاکید کوي چې یې د کابل له پروسې سره په مطابقت کې، د اقتصادي انکشاف او د بودجوي کمبود د پوره کولو او د تیر لسیزې د لاسته راوړنو د حفظ، د انتقال د په شا نه تلونکي جریان د تامین او د افغانستان د خودکفایدو په منظور ګړی دی.

2. په اقتصادي بعد کې:

الف: د افغانستان د اساسي قانون او د هیواد د اجتماعي او تاریخي واقعیتونو په رڼا کې د بازار اقتصاد او د اوږدمهاله همکاريو د توسعې او تحکیم لپاره، دواړه لوري خپلو هڅو ته دوام ورکوي.

ب: د افغانستان لومړیتوبونو ته په توجه سره، متحده ایالات د اقتصادي بنسټونو د پیاوړتیا، د افغانستان له پایه دار انکشاف او خودکفایی ملاتړ، په خاص ډول د مشروعو زراعتي تولیداتو په ساحه کې؛ د ترانسپورت، تجارت، ترانزیت، اوبو او انرژۍ په برخو کې د زیربناوو ایجاد او د طبیعي منابعو د مسوولانه مدیریت تقویه او د یو داسې پیاوړي مالي نظام له ایجاد سره - چې د خصوصي پانګه اچونې د تداوم لپاره لازم وي - مرسته کوي.

ج: د خصوصي سکتور او تجارت د انکشاف او تشویق په منظور دواړه لوري "د ترجیحاتو عمومي سیستم" په نامه سند څخه د زیاتیدونکې استفادې لپاره ګډه هڅه کوي. سربیره پردې د سرمایه گذارۍ د تشویق په منظور متحده ایالات تصمیم لري چې په خارج کې د خصوصي پانګه اچونې اداره، د متحده ایالاتو د وارداتو او صادراتو بانک او هم د متحده ایالاتو د توسعې او تجارت اداره و هڅوی څو په افغانستان کې د متحده

ایالاتو د خصوصي سکتور فعالیتونه حمایت او تشویق کړي او افغانستان هم د خپلو مربوطو نهادونو له لارې د خپل خصوصي سکتور د پراختیا ملاتړ کوي.

د: دواړه لوري څرگندوي چې د افغانستان خلک باید د خپل هیواد د طبیعي زیرمو له گټو مستفید شي. متحده ایالات د طبیعي زیرمو د ثروت د مدیریت په برخه کې، له بهترینو نړیوالو روشنو څخه په استفاده د یوه موثر، جوابده، کار آمد او شفاف چوکاټ د جوړولو لپاره د افغانستان د هڅو ملاتړ کوي.

3. په اجتماعي بعد کې:

دواړه لوري، د افغانستان د بشري ظرفیتونو له ارتقا سره د مرستې په خاطر له لاتدنیو اقداماتو څخه په استفاده، په مداوم ډول گډو هڅو ته دوام ورکوي.

الف: په کلیدي برخو کې د عالي تحصیلاتو او مسلکي زده کړو په شمول، بشوونې او روزنې ته د ټولو افغانانو لاس رسي او د زده کړو د کیفیت ارتقا.

ب: اساسي صحي خدماتو ته لاس رسي او تخصصي مراقبت (دغو خدماتو ته د بنځو او کوچنیانو د لاس رسي په شمول).

4. دواړه لوري، له اداري فساد سره د مبارزې پر حیاتي اهمیت تاکید کوي:

الف: دواړه لوري، د اداري فساد د ټولو انواعو او اشکالو په وړاندې قاطعانه مبارزه کوي؛

ب: دواړه لوري، د مرستو د موثریت د لوړیدو لپاره میکانیزمونه ایجادوي، د تدارکاتو شفافیت او د حساب ورکولو د یو بهترې طریقې په رواجولو سره د اداري فساد مخنیوی کوي.

ج: افغانستان، له فساد سره د مبارزې بنسټونه تقویه کوي له ملي او بین المللي مکلفیتونو سره په مطابقت کې د ضرورت له مخې په مربوطه قوانینو باندې له سره کتنه کوي او هغه تطبیقوي.

د: افغانستان، د پیسو د سپینولو او د تروریزم د تمویل په برخه کې د آسیا پسیفیک د مالي اجرائتو د کاري ډلې د سپارښتنو د تطبیق له لارې خپل مالي سیستم محافظه او تحکیموي.

5. د افغانستان دانکشاف په منظور په د متحده ایالاتو له خوا افغانستان ته د کلنیو اقتصادي او اجتماعي مرستو په شمول، متحده ایالات او افغانستان خپلو همکاريو ته د دواړو هیوادونو د ستراتیژیکو همکاريو له اهمیت سره متناسب دوام ورکوي.

الف: دغه هدف ته د رسیدو په منظور متحده ایالات، هر کال له افغانستان سره د اقتصادي او اجتماعي مساعدت په خاطر د مالي منابعو غوښتنه کوي. همدا راز

متحده ایالات د بین المللي سرمایه گذارۍ د جلب او تشویق او د خصوصي سکتور د حمایت په برخو کې د افغانستان له هڅو ملاتړ کوي، ځکه دا هڅې د یو سوکاله افغانستان او د یو مرفه منطقي لپاره حیاتي دي.

ب: د 2010م کال د کابل او لندن په کنفرانسونو کې (1388 هـ ش کال کې د لندن کنفرانس او 1389 هـ ش کال د کابل کنفرانس)، (وروسته تر د "کنفرانسونه") کې پر خپلو تعهداتو په تاکید سره، متحده ایالات یو ځل بیا تاکید کوي چې له افغانستان سره د خپلو اقتصادي او اجتماعي مرستو لږ تر لږه 50 په سلو کې د افغانستان د حکومت د بودجوي میکانیزمونو له لار مصرف کړي. دواړه لوري پر دغه تعهد، د افغانستان او متحده ایالاتو د دوه جانبه کمیسیون - چې د موافقتنامې پر اساس جوړیږي - له لار په ټاکلو وختونو کې بیا کتنه کوي، څو په ترتیب د هغو مرستو په فیصدي کې چې د افغانستان د حکومت د بودجوي میکانیزمونو له لار د 2012م/1391 هـ ش کال وروسته مصرفیږي زیاتوالی راشي.

ج: متحده ایالات، د 2010م/1389 هـ ش کال د کابل په کنفرانس کې پر خپله کر ژمنه یو ځل بیا تاکید کوي چې افغانستان ته خپلې مرستې د دواړو لوریو له توافق سره سم داسې تنظیم کړي چې د ملي لومړیتوبونو لرونکیو برنامو کې مصرف شي او د 2012م/1391 هـ ش کال د جدي تر پایه د متحده ایالاتو 80 په سلو کې مرستې له پورته یادو شویو ملي برنامو سره په سازگاری کې مصرف شي. متحده ایالات موافقه لري چې د خپلو انکشافی مرستو هغه مقدار چې د افغانستان د ملي لومړیتوبونو لرونکو برنامو کې نه مصرفیږي په شفاف اول مصرف کړي او په مصرف کې یې د افغانستان له دولت سره مشوره وکړي.

د: دغه تعهدات د افغانستان د حکومت په اقدام پور اړه لري. د میکانیزمونو ایجاد، د شفافیت تامین، حساب ورکول، د بودجې په مصرف کې زیاتون، د عوایدو په ټولولو کې بهبود، د عامه مالي مدیریت د سیستمونو تقویه او نور دوه جانبه اقدامات چې د اجرائتو او پرمختگونو د ارزیابی لپاره پر دمخه توافق شوي دي. دا اقدامات همدارنګه هغه تعهدات را چاپیروي چې په "کنفرانسونو" کې پر توافق شوي دي.

6. دواړه لوري په پراخو هڅو د خوانانو او ښځو د برنامو په شمول، د خپلو خلکو او مدني ټولنې ترمنځ لرغوني روابط، د پوهنتونونو او عالي تحصیلاتو د موسسو ترمنځ همکارۍ، پیاوړ کوي.

7. متحده ایالات، اکادمیک تګ راتګ او مربوط فعالیتونه، د زده کړو د فرصتونو د اړانې په شمول، لکه د فولبرایت پروګرام او د بین المللي لیدنو کتنو د پروګرام لپاره، د رهبرۍ د مهارتونو د زده کړ برنامې، پیاوړ او پراخوي.

8. دواړه لوري، همدارنگه له فرهنگي نهادونو د ملاتړ په برخه کې او هم د افغان فرهنگي ميراثونو د ساتنې لپاره، همکاري کوي.

شپږمه برخه

په افغانستان کې د حکومتدارۍ د بنسټونو پياوړتيا

1. دواړه لوري، د افغانستان د دولت د مهمو دولتي بنسټونو د بشري ظرفيت د ښه والي لپاره همکاري کوي. د متحده ايالاتو مرستې بايد د افغانستان د حکومت د لومړيتوبونو پر اساس او دهغو اړتياوو پر بناوي چې دواړو لوريو په گډه په نڅېنه کې دي.

2. افغانستان، د دولت په درې گونو قواوو (اجرائيه، مقننه او قضائيه) کې د شفافيت او جوابدهۍ د ميزان په لوړولو سره د حکومتدارۍ چارې ښې کوي، خو دوی وکولای شي دخلکو مدني او اقتصادي اړتياو په ښه ډول مرفوع کاندې.

افغانستان همدارنگه، له نافذه قوانينو سره سم د هيواد په مختلفو حکومتي سطحو کې کاري کفايت او حساب ورکول پياوړي کوي او دا ډاډ حاصلوي چې دا ادارې او نهادونه د يو سم او عادلانه طرز العمل پر اساس او له ملي معيارونو سره موازي، حد اقل خدمات او خپل کار سرته رسوي.

3. متحده ايالات، د ظرفيت د تقويې، خودکفايي او د اساسي خدماتو په اړانه کې د افغانستان د دولت د نهادونو د موثريت د زياتوالي او او پياوړتيا په هڅو کې، د افغانستان د حکومت ملاتړ کوي.

4. دواړه لوري په گډه کار کوي خو "موازي جوړښتونه" د ولايتي بازسازۍ او "د ولسواليو د با ثبات سازۍ" تيمونه د انتقال د پروسې له چوکاټ بندۍ سره سم له منځه ولاړ شي.

اوومه برخه

د موافقتنامې د تطبيق تدابير او ميکانيزم

1. دواړه لوري، د موافقتنامې د تطبيق، د همکاريو د پراختيا او له پرمختياوو څخه د نظارت په منظور د افغانستان او متحده ايالاتو يو دوه جانبه کميسيون او نور لازم ميکانيزمونه ايجادوي.

الف: د کميسيون رياست د دواړو هيوادونو خارجه وزيران او يا دهغوی نماينده گان کوي او غونډې يې په شپږو مياشتو کې يو ځل په دوراني ډول په کابل او واشنگټن کې دايرېږي.

- نور دوه جانبه ټولنې، لکه د افغانستان او متحده ايالاتو دوه جانبه امنيتي مشورتي مجمع بايد د جوړښت په اډانه کې مدغم شي.

ب: يوه گډه اجرائيوي کمیټه، د کارپوهانو د دايمي کاري گروپونو - چې د موافقتنامې د تطبيق لپاره جوړېږي - د کار څرنگوالی رهبري کوي او په دې برخه کې وزیرانو ته گزارش ورکوي.

- ددې کاري گروپونو ریاست هم مربوطه وزیران یا دهغوی نماینده گان کوي او د لوړو مقاماتو ترمنځ د منظمو مشورو د یو مرجع په توگه د علاقې وړ مشترک مسائل مطرح او عمل پر کوي. دا مسائل له ځینو نورو مواردو سره پېره: د اوږدمهاله امنیت تامین، له اقتصادي، اجتماعي توسعې او د دموکراسۍ له جریانه حمایت او هم په افغانستان کې د دولتي موسساتو او حکومتدارۍ د بنسټونو پیاوړتیا را چاپېروي.

ج: د گډې اجرائيوي کمیټې غونډې، د گډو تهدیداتو د ارزیابۍ او د علاقې وړ سیمه ییزو مسائلو په باب د خبرو په منظور په منظم ډول جوړېږي.

2. دواړه لوري، د دوه جانبه کمیسیون له لارې، د ملاتړ او مرستو سطح په گډه تشخیصوي.

3. افغانستان او متحده ایالات کولای شي چې ددې موافقتنامې د تطبيق لپاره - که چیرې لازم او مناسب وگڼل شي - د دواړو هیوادونو له مربوطه قوانینو او مقرراتو سره سم، نورو زیاتو تدابیرو یا توافقاتو ته مخه کړي.

اتمه برخه

وروستي احکام

1. دا موافقتنامه هغه وخت نافذېږي چې دواړه لوري له دپلوماتیکو مجاریو یو بل ته د موافقتنامې د خپلو داخلي قانوني شرایطو سره سم - چې د انفاذ لپاره یې الزامې دي - د تکمیل خبر ورکړي. دا موافقتنامه د 2024م/ 1403 هـ ش کال تر پایه اعتبار لري. دواړه لوري کولای شي د موافقتنامې د اعتبار د مودې تر انقضاء شپږ میاشتې دمخه د گډې کتبي موافقې له لپارې دا موافقتنامه - د پخواني توافق سره سم - د یو بلې دورې لپاره تمدید کړي. د دواړو لوریو د کتبي موافقت له مخې کیدای شي دا موافقتنامه هرکله او هر زمان تعدیل او یا فسخ شي. له دواړو لوریو څخه هر یو کولای شي د موافقتنامې د فسخ لپاره کتبي یادداشت ارائه کړي، په هغه صورت کې دا موافقتنامه د یادداشت د اړانې له نیټې وروسته یو کال نور اعتبار لري.

2. ټول هغه اقدامات چې ددې موافقتنامې له موادو سره سم اجراء کېږي باید د دواړو لوریو له بین المللي تعهداتو او مکلفیتونو سره مطابقت ولري. ددې موافقتنامې له احکامو سره سم هر ډول همکارۍ - د بودجې د تخصیص د نافذه قوانینو په شمول - د دواړو خواوو د قوانینو او مقرراتو تابع کېږي.

3. دد موافقتنامې له تطبيقه راولاړ شوي هر ډول منازعات، د دواړو لوريو ترمنځ د دپلوماتيکو مشورو له لارې حل و فصل کېږي.

دا موافقتنامه د افغانستان د اسلامي جمهوريت او د امريکا د متحده ايالاتو د جمهورو رئيسانو له خوا د 1391 هـ ش / 2012 م کال د مې مياشتې په نيټه، ۲ د کابل په ښار کې په دريوو نسخو کې په پښتو، دري او انگليسي ژبو لاس ليک شوه، درې واره نسخې مساوي اعتبار لري.

د افغانستان د اسلامي جمهوري دولت له خوا

د امريکا د متحده ايالاتو د دولت له خوا

